

РЕШЕНИЕ

№ 5534

гр. София, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 114 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КОНСТАНТИН Н. ПОПОВ

при участието на секретаря ВАЛЕРИЯ Н. ВАСИЛЕВА
като разглежда докладваното от КОНСТАНТИН Н. ПОПОВ Административно наказателно дело № 20211110213626 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д и следващите от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по постъпила жалба от „Трон Х“ ЕООД, с ЕИК , със седалище и адрес на управление: гр.София, ул. „Б“ № , представлявано от управителя М Р Р, с ЕГН *****, против наказателно постановление (НП) №22-007565/08.09.2021 г., издадено от инж. Д Е И, директор на Дирекция „Инспекция по труда“-София (ДИТ - София), с което на основание чл. 416, ал. 5, във вр. с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева, за нарушение на чл.142, ал. 6 КТ.

В жалбата се излагат твърдения, за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство. Моли се за отмяна на процесното НП като незаконосъобразно. Алтернативно се излагат доводи за прилагане на чл.415в от КТ. Не се претендират разноски.

В съдебното заседание, в което е решено делото жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Въззиваемата страна - директор на ДИТ-София редовно призован, се представлява от упълномощения процесуален представител - юрк. П П, който оспорва жалбата и моли процесното НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Същият претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като разглежда жалбата, изложените в нея доводи и като се запозна с материалите по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

На 05.08.2021 г. била извършена проверка по спазване на трудовото

законодателство от служители на ДИТ- София, в чийто състав бил и актосъставителката Е. Х. - „главен инспектор“ в търговски обект - магазин „Перла“, находящ се на ул. „Б“ № , собственост на дружеството-жалбоподател: „Трон Х“ ЕООД, с ЕИК със седалище и адрес на управление: гр.София, ул. „Б“ № , представлявано от управителя М Р Р, с ЕГН *****. В хода на проверката контролните органи установили, че лицето К Г Ч, с ЕГН: ***** упражнява трудова дейност в обекта на длъжност „продавач-консултант“ на 14 часова работна смяна: от 08:00 до 22:00 ч. Резултатите от проверката са отразени в Протокол за извършена проверка с № ПР2126314. Констатиран са и други нарушения, като са поискани допълнителни документи от дружеството-жалбоподателя, предоставени са и са разгледани в ДИТ.

На 11.08.2021 г. актосъставителката Е. Х., установила, че е налице нарушение на трудовото законодателство и съставила Акт за установяване на административно нарушение(АУАН) № 22-007565/11.08.2021 г. Нарушението е извършено на 05.08.2021 г. Препис от акта е връчен на упълномощен представител на дружеството.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН е постъпило възражение от дружеството- жалбоподател с вх. № 21078594/12.09.2021 г. Въз основа на АУАН и след преглед на възражението било издадено атакуваното НП № 22-007565/08.09.2021 г., от инж. Д И на длъжност директор на Дирекция „Инспекция по труда-София“, с което на основание чл. 416, ал. 5, във вр. чл. 414, ал. 1 от КТ, на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл. 142, ал.6 от КТ.

Горната фактическа обстановка се установява от събраните доказателствени материали: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на свидетелите разпитана в хода на съдебното производство Е. Х. (актосъставител), както и въз основа на надлежно приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства.

Съдебният състав извърши внимателна преценка на показанията на свидетеля Е. Х., и прецени, че показанията и са пълни, последователни и логични, без вътрешни противоречия, като в тях актосъставителката излага своите преки и непосредствени възприятия относно извършването на проверката, констатираното нарушение и съставянето на АУАН за него, т. е. показанията на същата се явяват източник на пряка доказателствена информация по случая и затова съдът ги кредитира изцяло.

За цялостното изясняване на обстоятелствата по делото способстват и писмените доказателства по делото, които са надлежно приобщени към доказателствените материали, затова съдебният състав ги кредитира, доколкото същите допълват събраните от съда гласни доказателства.

Цялостният анализ на всички доказателствени материали според съдебния състав води до еднозначни изводи относно фактическите обстоятелства по конкретния случай, изложени по-горе, като релевантните факти са установени с достатъчно, при това валидни и категорични доказателства по делото.

Въз основа на така установените факти, съдът приема следните правни изводи:

Жалбата се явява процесуално допустима - подадена е от легитимно лице (наказаното юридическо лице - търговско дружество), в рамките на

срока за обжалване по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, и е насочена срещу обжалваем (подлежащ на съдебен контрол) административнонаказателен акт.

По същество жалбата се явява неоснователна по следните съображения:

Настоящият съдебен състав, след извършена служебна проверка по спазването на процесуалните правила относно компетентността на длъжностните лица, съставили, съответно издали двата процесуални документа (АУАН и НП), счете, че правилата за компетентност са спазени. В случая АУАН е съставен от компетентен за това орган и от компетентно длъжностно лице - свидетел Е. Х., съгласно чл. 416, ал. 1, вр. чл. 399 от КТ, която е била на длъжност „главен инспектор“ в ДИТ-София, а НП е издадено от директора на дирекцията, който е оправомощен да издава НП съгласно чл. 416, ал. 5 от КТ и Заповед № 3-0058/ 11.02.2014 г. на изпълнителния директор на И А „ГИТ“.

Разпоредбите на чл. 40, ал. 1 и чл. 43, ал. 1 от ЗАНН са спазени, доколкото АУАН е съставен в присъствието на двама свидетели по съставянето на акта, като препис от последния е връчен на представител на санкционираното лице. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН за съставянето на АУАН и за издаването на НП.

В АУАН и в обжалваното НП достатъчно пълно и логично са описани относимите към фактическия състав на нарушението обстоятелства, вкл. и такива по извършването му, като ясно е посочено в какво се изразява нарушението - дружеството в качеството си на работодател е допуснало на 05.08.2021 г. К Г Ч да работи над максималната продължителност на работната смяна - 12 часа, а именно 14 часа.

Изложеното дава основание на състава на съда да приеме, че липсва нарушение на разпоредбите на чл. 42, т. 4 и т. 5 от ЗАНН, както и на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Съставеният АУАН съдържа законовите реквизити, като в него са отразени обстоятелствата по извършваната проверка, фактическото описание на нарушението и неговата правна квалификация. Идентична е ситуацията и с издаденото НП.

Предвид гореизложеното, при служебната проверка не се установиха причини атакуваното НП да бъде отменено на процесуално основание, тъй като не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до накърняване на процесуалните права на страните в производството.

Съдебният състав на настоящата инстанция счита, че се установява безспорно и категорично, че към момента на проверката, извършена в периода от 05.08.2021 до 11.08.2021 г. от обективна страна, дружеството-жалбоподател като „работодател“ по см. на § 1, т. 1 от ДР на КТ. С оглед изложеното и предвид представения трудов договор между „Трон Х“ ЕООД и К Г Ч категорично се установи, че дружеството има качеството на работодател и като такъв е адресат на разпоредбите на КТ, включително и на тази на чл. 142 от КТ. Съгласно разпоредбата на чл. 142, ал. 6 от КТ максималната продължителност на работна смяна при сумирано изчисляване на работното време може да бъде до 12 часа, като продължителността на работната седмица не може да надвишава 56 часа, а за работниците и служителите с намалено работно време - до 1 час над намаленото им работно време. От доказателствената съвкупност на делото безспорно се установи, че дружеството - жалбоподател в качеството си на работодател е нарушило изискванията на чл. 142, ал. 6 от КТ, като е допуснало продължителността на работната смяна на К Г Ч - на длъжност „продавач-консултант“ да надвишава максимално допустимата продължителност на работната смяна от 12 часа.

Безспорно се доказва по делото, че Чимев е полагал труд от 08:00 до 22:00 - т.е 14 часа..

Доколкото се касае за отговорност на юридическо лице, която е обективна (безвиновна) изобщо не следва да бъде обсъждан въпроса за субективната страна на деянието.

По отношение на възможността за определяне на случая като „маловажен“:

Извършеното нарушение не е маловажно, доколкото не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от други от същия вид. Определената санкция не се явява несъразмерно тежка на извършеното нарушение. В този смисъл без значение е обстоятелството дали са настъпили вреди от деянието или не, доколкото самото нарушение е формално и не предвижда настъпване на вредоносни последици. Въпреки това, доколкото се касае за неизплащане на парични средства, безспорно забавянето нанася имуществени вреди на работника/служителя. В този ред на мисли съда намира, че не са налице основания за приложение на чл. 415в, ап. 1 КТ ,т.е процесното нарушение да бъде квалифицирано като маловажен случай.

По отношение на наказанието:

По отношение размера на наложеното наказание съдът намира, че същият е съобразен с обществената опасност на деянието на дееца и е правилно определено. Санкционната разпоредба на чл. 414, ал.1 от КТ предвижда административно- наказателна отговорност за работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв. В случая е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лева, в законоустановения минимум, който съдът няма възможност да ревизира.

Предвид всичко изложено, настоящият съдебен състав приема,че при правилно установена фактическа обстановка, квалифициране на нарушението и посочване на точната санкционна норма и правилно определена санкция, която се явява справедливо наказание за извършеното нарушение и ще постигне необходимия превантивен и предупредителен ефект към спазване на установения правов ред в страната, наказателното постановление следва да се потвърди изцяло.

По отношение на разноските:

При този изход на делото съдът дължи произнасяне по своевременно заявената претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, в полза на въззиваемата страна, като намира същата за основателна. При съобразяване на фактическата и правна сложност на делото, нейният размер следва да бъде определен по чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК - в размер на сумата от 80 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 ЗАНН и чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление (НП) № 22-7565/08.09.2021 г., издадено от инж. Д Г И на длъжност директор на Дирекция „Инспекция по труда-София“, с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1 от КТ, на жалбоподателя „Трон Х“ ЕООД, с ЕИК е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл. 142, ал.6 КТ.

ОСЪЖДА дружество „„Трон Х“ ЕООД, с ЕИК на основание чл. 63 д, ал. 4 от ЗАНН, да заплати в полза на Дирекция „Инспекция по труда“ със седалище гр. София сумата от 80 (осемдесет) лв. за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните пред Административен съд - София град в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____